

HAINA NOUA A FIULUI RISIPITOR

Comentariu realizat de Alejandro Bullon

Obiectivul lectiunii din aceasta saptamana este a arata dragostea iertatoare a Tatalui care intotdeauna asteapta cu bratele deschise intoarcerea fiului. Sa incepem sa citim aceasta parabola citind versetul 11 din Luca 15.

"El a mai zis: "Un om avea doi fii.

Acest om fara indoiala ca il reprezita pe Dumnezeu. Acum se naste intrebarea: de ce din acelasi tata se nasc doi copii total diferiti? Unul dintre ei, cel mare era mai laborios si mai preocupat de ai face pe plac Tatalui, mai responsabil, mai mucitor in timp ce celuilalt, celui mai mic nu ii pasa de viata, stia numai sa cheltuiasca, sa se plimbe si sa mearga numai dupa placeri.

Cu toata siguranta ca intr-un anumit moment tatal de asemenea s-a intrebat "Ce am facut e asa de rau ca acest fiu sa se manifeste de acest mod?". Insa ceea ce el nu stia ca nici cu prima pereche nu a fost diferit, Adam si Eva a avut de asemenea doi copiii, unul dintre ei, cel mai mare nu era prea spiritual, era egoist, orgolios si facea numai ce vroia el si nu ceea ce Dumnezeu astepta de la el, iar Abel fiul mai mic intotdeauna dorea sa implineasca voia lui Dumnezeu si sa fie ascultator poruncilor divine.

A fost o eroare a parintilor? Eu cred ca nu, nu intotdeauna cand un fiu greseste sau nu vrea sa stie de Dumnezeu este un rezultat al unei greseli a parintilor. Cine este cel mai bun parinte din lume? Nu este Dumnezeu? Si totusi fara indoiala in ciuda dragostei Sale iata vedem multimea deciziilor gresite pe care le luam in fiecare zi. Marea lectie pe care trebuie sa o invatam in aceasta prima parte este, ca fiinta umana a fost creat libera, libera chiar si pentru a se insela, pentru a alege drumul mortii, dar pana la urma libera. De aceea tatal in parabola fiul risipitor, nu discuta cu fiul. Tot ceea ce cerea fiul risipitor era creat cu multa munca nu de el ci de tatal lui. Chiar daca era asa, el indrazneste sa spuna: "da-mi partea care imi apartine!", iar tatal nu discuta cu el, ci ii da ceea ce fiul ii cere. Asa este Dumnezeu, este un Dumnezeu al libertatii, libertate care in general se dovedeste a fi o adevarata binecuvantare dar care se poate transforma si in cel mai rau blestem in functie de modul in care o folosim.

O alta idee care o vom scoate in evidenta in aceasta parte a acestui studiu este ca fiul mai tanar ia o atitudine de rebel. Un intelept renegat spunea odata ca "Tineretea este un pretios dar care se pierde in mainile tinerilor". Adevarul este ca cei in varsta cu experienta pe care o au daca ar avea si forta tineretii totul ar fi atat de diferit. Dar cand esti tanar ai senzatia ca viata nu se va termina niciodata. Fugim nebuneste dupa satisfactii si nimic mai mult. De aceea cat de intelepte sunt cuvintele lui Lui Solomon in Eclesiastul 12,1:

"Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii, când vei zice: "Nu găsesc nici o plăcere în ei";

A doua parte a studiului are de a face cu atitudinea fiului fata de consecintele deciziilor sale gresite. Textul biblic spune ca dupa un timp a ramas fara nimic. Acesta expresie "nu dupa multa vreme" ar trebui sa ne faca sa gandim destul de mult, pentru ca este cea mai trista realitate a vietii. Bine ar fi ca timpul sa nu treaca prietene, dar el trece, zilele se duc, apoi vin lunile si trec anii. Viata trece, trec atat momentele bune cat si momentele rele, totul trece, tineretea se termina, banii se consuma, sanatatea se epuizeaza. Nu gandim ca daca in acest moment totul iti merge bine, asa va totdeauna, nuuu! Vai de aceea care in timpuri bune nu si-au amintit de Dumnezeu. Vai de acela care, atunci cand a trait bine, a trait ca si cum Dumnezeu nu ar fi existat. Ce iti va ramane dupa ce timpul va trece? Fiului risipitor nu i-a ramas nimic. A ramas fara bani, femeile l-au parasit, oportunitatile a disparut, era singur fara prieteni si foarte flamand.

Te-ai gandit vreodata ca Dumnezeu uneori foloseste situatii din viata noastra pentru ca sa ne trezeasca din somnul pacatului? Studiul din aceasta saptamana vorbeste despre atitudinea fiului in sensul ca pana la urma ii pare rau cu adevarat sau nu, sau numai ii era frica de consecintele pe care trebuia sa le infrunte? Cum putem sa stim cand ne intoarcem la Dumnezeu daca acea atitudine este un rezultat al parerii de rau sau numai o simpla mustrare de constiinta? Este foarte usor a confunda cele doua situatii.

Parerea de rau se manifesta prin constientizarea pacatului si dorinta de a abandona pacatul, pe cand musturarea de constiinta este numai un simtamant de durere, un rezultat al efectelor pacatelor care vin in viata noastra.

Este clar ca de multe ori Dumnezeu poate permite ca durerea ca si rezultat al pacatului sa ne aduca la adevarata pocainta. Dar chiar si asa linia de separare este foarte sensibila. Cum putem sa stim cu siguranta ca fiul risipitor era cu adevarat pocait sau nu? Pentru mine, proba pocaintei sale a fost faptul ca a actionat, actiune care urmeaza dorintei. Tanarul a spus: " 18Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu,". Insa el nu a ramas numai la aceasta buna intentie ci a si actionat, adica s-a sculat si a plecat.

Prietene, cunosc persoane care ani si ani ratacest in valea indeciziei, zic vale, dar el poate sa fie chiar in abisul teribil al indeciziei si aceasta pentru ca a merge pe taisul fin al unui biceag nu este o viata implinita sub nici o forma. A merge pe un zid, gata sa cazi in fiecare moment, aceasta nu este viata. Insa in cazul fiului , el a decis sa plece si imediat a si plecat intrand in actiune. S-a indreptat catre tatal sau, iar acolo a gasit solutia, rezolvarea problemei lui.

A treia parte a studiului ne conduce la dragostea tatalui. In realitate ceea ce a adus inapoi pe fiul nu a fost necesitatea. Aminteste-ti ca in momentul in care fiul a fost constient de situatia in care este, a incercat sa rezolve problema cu propriile sale maini, a cautat pe cineva care sa ii dea de munca. Aici putem vedea cum fiinta umana incearca sa gaseasca solutii umane. Acesta este tendinta noastra a tuturor , ne complicam viata financiara din cauza pacatului, iar apoi primul gand care ne trece prin minte este imprumutul bancar pe care il putem face. Ne complicam viata fizica prin prostiile pe care le comitem si primul lucru pe care il gandim este sa mergem la spital. Nu putem sa dormim noaptea datorita greutatii vinovatiei si mintea noastra se gandeste numai la pastila de somn, la psiholog etc. Prin aceasta vreau sa spun este ca intotdeauna toate eforturile noastre sunt depozitate in solutiile umane. Aceasta este ceea ce a facut si fiul risipitor, a cautat solutia si a gasit-o intr-o crescatorie de porci.

Pentru tine poate sa para un serviciu ca oricare altul, dar nu uita ca aceasta parabola a fost prezentata iudeilor si pentru un iudeu tot ce putea sa i se intample mai rau era sa fie in apropierea unui porc. Dar noi il vedem pe fiul risipitor nu numai fiind in apropierea vreunui porc ci chiar mai mult decat atat, slujind porcilor, mai lipsit de demnitate decat atat nici ca se putea. Daca nu ar fi cautat de munca in acea crescatorie, intr-adevar ar fi continuat sa fie flamand dar cel putin isi pastra demnitatea. Acum insa era atat flamand cat si fara demnitate, dar putinele roscove pe care ajungea ca sa le manance tot flamand il lasau.

Prietenul meu, aceasta viata este plina de mancarea porcului, persoanele de astazi traiesc departe de Tatal incercand sa-si satisfaca foamea inimii cu mancarea porcului, poti sa o vezi si sa o probezi peste tot in librarii, cinematografe, internet, videoteci etc...

Strigatul inimii stresate, preocupate, flamande se aude peste tot si atat de putini isi dau seama ca hrana adevarata care hraneste spiritul, se poate gasi numai si numai in casa Tatalui.

Pana la urma cel putin fiul isi aminti de tatal sau. Iti amintesti ca spuneam anterior ca nu necesitatea a fost cea care a determinat pe fiul sa se intoarca ci minunata dragoste a tatalui. Dragostea Tatalui cucereste, dragostea Tatalui iarta mizeria umana. Si aceasta de ce? Pentru a-l determina sa se intoarca din drumul sau. Nimeni nu poate rezista acestei dragoste. Biblia este plina de exemple de dragoste cuceritoare a Tatalui. Asa a fost cu Maria Magdalena, cu femeia prinsa in desfrau, cu sotia infidela a lui Osea, la care se mai pot adauga multe alte personaje biblice. Toti mergeau pe drumul pacatului care le distrugea viata, dar toti au fost pana la urma cuceriti de iubirea salvatoare a Tatalui si au abandonat relele lor tendinte si atitudini.

A patra parte a studiului vorbeste despre dragostea iertatoare a Tatalui si despre capacitatea sa de a schimba, transforma vietile copiilor Sai. Te rog sa observi ca odata dorind intoarcerea, nu il vedem sa se pregateasca spalandu-se , schimbandu-si hainele, etc. Nu, el s-a intors asa cum era, murdar, cu parul incalzit, cu hainele murdare, si mirosind a porc. Aici gasim o lectie foarte importanta. Trebuie sa ne intoarcem la Tatal nostru asa cum suntem. De multe ori intalnesc persoane care spun: " - Intr-o zi ma voi incredinta lui Dumnezeu, dar prima data doresc sa-mi schimb comportamentul, sa ma las de fumat, de bautura, de droguri. Daca tu singur poti sa te lasi de toate acestea, atunci pentru ce mai ai nevoie de Tatal? Tu trebuie sa vii la El asa cum esti, chiar asa, si aceasta pentru ca nu mai ai forta, pentru ca ai incercat orice si nu ai reusit. Esti ranit, fara putere, gandind ca ai ajuns la capatul drumului? Trebuie sa te intorci asa cum esti!

Parabola continua spunand ca fiul s-a intors, iar tatal i-a iesit in intampinare. De ce? Pentru ca din ziua in care fiul a plecat, tatal stia ca pana la urma intr-o zi dragostea sa il va cuceri pe rebelul sau fiu si il va readuce in caminul sau. Acel tata statea pe acoperisul casei si zi si noapte astepta scrutand orizontul pe

drumul pe care fiul sau a plecat. De aceea cand umbra fiului a aparut in departare, a lasat totul, a iesit din casa si a fugit in mare graba in intampinarea sa si l-a imbratisat. Fiul a incercat sa-si marturiseasca pacatul " - Tata am pacatuit impotriva cerului si impotriva ta..." dar iubitorul sau tata aproape ca nici nu l-a lasat sa completeze ceea ce trebuia sa spuna si a dat porunca scrisa in Luca 15:22:

"²²Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțați-l în picioare.”

O prietene, "haina cea mai buna.." Aceasta haina buna poate fi numai haina Tatalui. In schimb ce haina avea fiul? Nu se puteau numi haine erau ca niste carpe manjite, haine murdare de pacate, manjite cu murdaria porcilor vietii acestea. Necuratia era haina care acoperea intreg corpul sau.

Inca o data gasim lectia rezolvarii problemei pacatului. Pe cat de buni parem, pe cat de impodobiti suntem, pe cat de aratosi ne credem, pana la urma inaintea lui Dumnezeu nu putem camufla murdaria pacatului cu nimic. "Tot ce nu vine din incredinta este pacat" spune apostolul Pavel. Dar mai este ceva care ma impresioneaza la intalnirea tatalui cu fiul, si anume, tatalui nu ii este greata cand il imbratiseaza in ciuda aspectului sau teribil. Tatal il imbratiseaza chiar in situatia in care este. O prietene, noi pacatosii nu putem sa facem nimic, chiar nimic, pentru a merita dragostea lui Dumnezeu, nu ne ramane decat sa ne incredem in mila si indurarea Sa. Datorita milei sale Dumnezeu nu ne da ceea ce meritam, adica moartea, ci ne da viata pe care nu o meritam. In aceste conditii, faptul ca spui ca ai mers prea departe, ca ai deczut prea jos si ca pentru aceasta nu mai poti sa te intorci, acest argument nu este valid. Dumnezeu te iubeste si te accepta asa cum esti. Vino in bratele lui Isus, acum in acest moment, nu intarzia.

Sa trecem acum la partea finala a studiului. Sa vorbim despre substitutie. Tatal ia hainele murdare a fiului iar in locul lor ii pune propria sa haina este ceea ce spune Spiritul Profetic. Aici vedem lectia repetata pe tot parcursul Sfintei Scripturi si anume indreptatirea prin credinta. Indreptatirea este mult mai mult decat iertarea, este mult mai mult decat a fi declarat neprihanit, cu alte cuvinte Dumnezeu nu numai te iarta, ci te aseaza si intr-o relatie speciala cu El, ca si cum ai fi o persoana neprihanita si chiar te si trateaza ca si cum ai fi neprihanit. Atunci indreptatirea nu este numai iertare si declararea de libertate de pedeapsa si condamnare, ci aceasta se completa cu o relatie speciale cu Tatal, ca si fiul risipitor care odata ajuns acasa nu numai este iertat dar tatal il si acopera, il imbraca cu o haina noua si ii ureaza bun venit in sanul familiei, este acelasi lucru pe care il face Isus cu noi. Elena G. White il explica in urmatoarea forma:

"Viata Sa" - a lui Isus- " a fost impecabila, a murit pentru noi iar acum se ofera sa ne ea pacatele noastre si sa ne imbrace cu neprihanirea Sa si daca va veti preda Lui si il veti accepta ca si Salvatorul vostru, indiferent de cat de pacatosi ati fost veti fi considerati neprihaniti datorita Lui." Calea catre Hristos. p 64

Indreptatirea este neprihanirea declarata, Dumnezeu declara ca omul este neprihanit, nu pentru ca pacatosul a facut ceva ca sa o merite, ci pentru ca Dumnezeu prin bunatatea Sa ofera neprihanirea iar pacatosul o accepta.

Sa ne gandim la cazul gratierii. Judecatorul are toate evidentele clare ca acuzatul este vinovat, dar decide sa treaca peste aceste evidente si il gratiaza, iar de acum incolo acuzatul este tratat ca orice alta persoana normala, in ciuda faptului ca este un delicvent.

Biblia spune ca toti am pacatuit, nu este nici macar unul drept. Sunt probe suficiente ca suntem pacatosi, dar Domnul decida sa ne declare nevinovati iar acum suntem tratati ca si cum nu am fi pacatuit niciodata. Prietene, acest fapt nu va fi inteles vreodata de fiinta umana care este minunea dragostei lui Dumnezeu care va constitui tema cantarilor noastre de lauda in veci de veci. Ca si pastor am studiat si continui sa studiez ceea ce face Dumnezeu pentru noi si continui sa nu inteleg cum poate omul sa continua sa fie atat de rau iar Dumnezeu continua sa fie atat de bun, nu pot sa inteleg de ce omul continua sa faca lucruri care distrug pe cele bune pe cand Dumnezeu nu oboseste continuand sa construiasca oportunitati de intoarce la El. De aceea te invit sa continui drumul vietii in compania Sa, pentru ca el ne asteapta dorind sa ne ofere o a doua sansa si sa ne primeasca in bratul Sau. Si daca este speranta pentru mine de ce nu mai este si pentru tine? De aceea nu te descuraja, ridica-te si mergi cu Isus.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.